

[Skrumsager Skau]

Dette forslag vil medføre en gevaldig overbeskatning, og det er argumentet for at hævde, at vi så ikke fremover vil se andelsselskaber, fordi der er andre fordele ved aktieselskabsformen. Derved er andelstanken død, og det går jeg meget stærkt imod.

Glistrup (FP):

Det foreliggende forslag går ud på at udvide beskatningens område. Den nye skattelandvinning udløses, når der foregår en individuel eller en universal succession til en forretningsvirksomhed eller en anden form for kapitalophobning, og det lyder selvfølgelig alt sammen sådan, at man rigtig kan få husarerne med: Hvorfor skulle man dog ikke betale skat, når der er tale om den slags situationer?

Men den senmarxistiske kortsynethed, som faktisk er indholdet i dette forslag og i alt, hvad hr. Jens Thoft og hr. Stavvad har sagt og skrevet om denne sag, er at ligne ved – hvis man ikke vil have de abstrakte, juridiske begreber – at man, når man spiller skak, sender sin dronning frem mod modpartens konge og stiller den lige op ad kongen, for så har man rigtig fået has på modparten – denne væmmelige kapitalistkonge på den anden side – men man har altså bare glemt at dække sin dronning, og nok har kongen ikke nogen flugtfelter, men den slår simpelt hen dronningen – det sociale velfærd, som de andre vil spille på – fuldstændig hjem. Det er det, der sker ved den slags kapitalvindingsskat, som der her reelt er tale om.

Det, der er det umådelig vigtige, når Danmark skal have en ordentlig konkurrenceevne, er, at aktiverne, forretningsvirksomhederne og kapitalanbringelserne, kan bevæge sig frit og ubundet af beskatning, således at de til enhver tid tilhører de mest driftige, de dygtigste, og at man ikke sætter den fedtprop ind i omsætningen af kapitalaktiver, som kapitalvindingsskat i alle former – også den her foreslåede – kommer til at udtrykke. Det er derfor, at det er en systematisk aldeles forkert ting. Skal vi have social velfærd, velstand og velvære i dette land, skal den begrænsede kapital, vi har, kunne bevæge sig særdeles frit og ikke blive stoppet af skattestruser.

Den type indkomst, der her er tale om, hvad enten det er likvidation, afståelse af andelsbeviser eller andet, er kendetegnet ved, at det er noget, som folk frit og selvstændigt kan bestemme

over: Vil vi beholde virksomheden, selv om det måske er upraktisk og vi er blevet gamle, grå og senile og ikke rigtig mere interesserer os for den type virksomhed, eller vil vi afstå den til en dygtig ung mand, der har initiativ og kan føre den videre, eller til en koncern, der har den fornødne kapital til at drive den videre? Det kan meget nemt blive en sådan konfiskatorisk skat, hvis der er forløbet 40, 50, 60, 70 år, siden det pågældende selskab var et andelsselskab, og hvor man altså er blevet beskattet løbende efter aktieselskabsreglerne i de 40, 50, 60, 70 år af hele den formue, der er indvundet, og man så nu begynder at beskatte en ekstra gang, uanset at man altså har ejet anparterne igennem alle disse mange år. Det er derfor, at det af hensyn til velfærdsstaten socialt og samfundsøkonomisk er en katastrofetankegang, som kun beror på kortsynethed hos de socialistiske partier i dette land, der ikke har lært af, hvad der er sket i Østeuropa, hvis man tror, at man bare kan sætte bremserne i for markedsøkonomien og alligevel opretholde et samfund, hvor der er mulighed for, at den almindelige mand kan rejse på ferie til Caribien, kan køre i egen bil, have sommerhus osv. Alt det er afhængigt af, at vi ikke har den slags kapitalvindingsskattebegrænsninger, som hindrer mobiliteten for kapitalen. Det eneste indhold i dette forslag er at hindre mobiliteten af kapitalen.

Vi skal udrydde de kapitalvindingsskatte regler, der er, fordi de ret beset først og fremmest er asociale og i virkeligheden ikke generer kapitalisterne, for en kapitalist, der tænker sig om, kan så let låne, lave et udenlandsdatterselskab og lade midlerne forsvinde dertil eller hundredvis af andre ting, men den, der bliver snydt ved vedtagelse af dette forslag, er den jævne, ganske almindelige mand.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er et sundt og knæsat princip i dansk skattelovgivning, at indtjening i selskaber beskattes én gang og kun én gang. Det er princippet, og sådan skal det være.

Desværre er der eksempler på, at nogle har kunnet udnytte forskellen mellem andelsskabsbeskatningen og aktieselskabsbeskatningen på en måde, som har vakt anstød nogle steder, og som måske kan være med til at lægge andelstanken for had.